

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Țurcanu Vera,
în cauza de insolvabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Energomigrup”,
cererea administratorului provizoriu Șeremet Vasile cu privire la încasarea
remunerației și a cheltuielilor suportate pentru administrarea procesului de
insolvabilitate,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016, prin care s-a
încasat din contul Verei Turcanu și Țurcanu Robert în mod solidar în beneficiul lui
Șeremet Vasile remunerația administratorului în sumă de 114 700 lei, cheltuieli a
procesului în suma de 5 509,25 lei, iar în total suma de 120 209 lei,

c o n s t a t ă

La 17 septembrie 2014, SC „Energomigrup” SRL a depus cerere introductivă
cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2014, a fost admisă
spre examinare cererea introductivă depusă de SC „Energomigrup” SRL cu privire la
intentarea procedurii de insolvabilitate față de întreprindere, în calitate de
administrator fiind desemnată Întreprinderea Individuală „Ispas Iurie”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, s-a admis
cererea introductivă depusă de SC „Energomigrup” SRL. S-a constatat
insolvabilitatea debitorului SC „Energomigrup” SRL și s-a intentat procesul de
insolvabilitate fiind dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului și
dizolvarea SC „Energomigrup” SRL. S-a desemnat în calitate de lichidator al SC
„Energomigrup” SRL, ÎI Șeremet Vasile.

În cadrul procesului de insolvabilitate, administratorul autorizat Șeremet Vasile
a înaintat instanței de insolvabilitate o cerere privind aprobarea
remunerației administratorului, și anume: pentru perioada 19.12.2014/22.04.2015
termen de 4 luni și 3 zile suma 40590 lei; pentru perioada 22.04.2015 - 06.07.2015
termen de 2 luni și 15 zile suma 28 500 lei; pentru perioada 03.12.2015 - 16.03.2016
termen de 3 luni și 13 zile suma 39 140 lei; pentru timbre și scrisori, benzină și
convorbiri telefonice, anunț în MO al RM suma de 3509, 25 lei, închirierea sălii

pentru desfășurarea a două ședințe suma de 1000 lei, pentru rechizite și hârtie suma de 1000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016, s-a încasat din contul Verei Turcanu și Țurcanu Robert în mod solidar în beneficiul lui Șeremet Vasile remunerația administratorului în sumă de 114 700 lei, cheltuieli a procesului în suma de 5 509,25 lei, iar în total suma de 120 209 lei.

Nefiind de acord cu încheierea respectivă, la 03 octombrie 2016, Țurcanu Vera a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016 prin care s-a admis cerere cu privire la remunerarea administratorului provizoriu, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că a primit încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016 doar la data de 23 septembrie 2016, iar drept consecință rigorile prevăzute de lege cu referire la termenul de declarare a recursului au fost respectate.

Totodată a invocat recurenta, că contrar prevederilor art. 72 alin. (3) din Legea insolvenței, administratorul Șeremet Vasile nu a prezentat participanților la procesul de insolvență spre informare, împreună cu documentele justificative, Raportului final al lichidatorului, în temeiul căruia în cadrul Adunării Generale repetate a SC „Energomigrup” SRL din 16.03.2016 a fost decis cuantumul remunerației și cheltuielile administratorului, care ulterior a fost încasată neîntemeiat de către instanța de insolvență prin emiterea unei încheieri nemotivate.

În acest sens a mai invocat recurenta că până la moment nu a făcut cunoștință cu Raportul final al lichidatorului, acesta nefiind anexat nici la materialele dosarului, astfel fiind încălcat art. 26 alin. (4) CPC al RM cât și art. 6 CEDO cu referire la garanțiile desfășurării unui proces echitabil.

Având în vedere faptul că la materialele dosarului nu există dovada expedierii și nici recepționării de către recurentă a încheierii contestate, cât și faptul că ultima susține că a primit încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016, doar la data de 23 septembrie 2016, Colegiul ajunge la concluzia că recursul este declarat în termen.

Analizând materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016, și trimiterea pricinii spre rejudecare, din următoarele considerente:

Conform art. 427 lit. b) CPC *„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare”.*

Conform art. 70 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 *„Cuantumul onorariul fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.”*

Colegiul reține că instanța de insolvență și-a motivat actul de procedură contestat doar prin existența Procesului-verbal al Adunării Generale repetată a SC „Energomigrup” SRL din 16 martie 2016, unde la chestiunea nr. 5, s-a hotărât

cuantumul remunerației și cheltuielile administratorului în cuantum total de 120 209 lei.

Astfel, Colegiul menționează că instanța de insolvabilitate a emis încheierea prin care sa dispus încasarea mijloacelor financiare, fără a examina corespunderea calculării acestora cu rigorilor legale, adică fără a analiza modulul de calcul a lor și justificarea perioadelor pentru care au fost calculate, cât și probele care confirmă folosirea mijloacelor financiare respective în scopul procesului de insolvabilitate (pentru timbre și scrisori, benzină și convorbiri telefonice, anunț în MO al RM, închirierea sălii pentru desfășurarea ședințelor, pentru rechizite și hârtie...).

În acest sens, Colegiul menționează că instanța de insolvabilitate are un rol de supraveghere și dirijare a procesului de insolvabilitate, având dreptul de examinare a circumstanțelor de fapt și de drept în vederea confirmării unor proceduri sau a unor acte executate în cadrul procesului de insolvabilitate prin emiterea unor hotărâri sau încheieri în situațiile prevăzute de lege.

În aceeași ordine de idei, instanța de insolvabilitate nu are în competență sa atribuții manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul insolvabilității, însă deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii prin organele lor, totodată instanța urmând să le supravegheze prin prisma legalității și a eventualelor consecințe asupra drepturilor altor persoane, inclusiv a debitorului insolubil, urmând a se pronunța prin încheiere, la solicitare, în cazurile prevăzute de lege.

Conform art. 241 alin. 5 CPC *„În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.”*

În această conjunctură de fapt și de drept, Colegiul reține că instanța de insolvabilitate, contrar prevederilor art. 241 alin. 5 CPC, a motivat defectuos actul de procedură contestat, și anume, nu a indicat motivele care au determinat concluziile acesteia și anume s-a limitat doar la invocarea normei legale cu referire la cuantumul remunerației și cheltuielilor administratorului, fără a aplica cadrul legislativ care guvernează circumstanțele speței examinate în coroborare cu probele anexate la materialele dosarului.

În acest sens, Colegiul califică ca întemeiate și argumentele recurentului conform cărora, contrar prevederilor art. 72 alin. (3) din Legea insolvabilității, administratorul Șeremet Vasile nu a prezentat participanților la procesul de insolvabilitate spre informare, împreună cu documentele justificative, Raportul final al lichidatorului, în temeiul căruia în cadrul Adunării Generale repetate a SC „Energomigrup” SRL din 16.03.2016 a fost decis cuantumul remunerației și cheltuielile administratorului, care ulterior a fost încasat către instanța de insolvabilitate. Mai mult ca atât, Colegiul reține că raportul respectiv urma a fi examinat prin prisma solicitărilor de încasare a remunerației administratorului, și respectiv urma a fi adus la cunoștința participanților procesului de insolvabilitate din contul cărora urmează a fi încasată remunerația respectivă.

În asemenea împrejurări, se constată că de fapt instanța de insolvabilitate nu a pătruns în esența litigiului din speță, iar motivarea încheierii nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns

asupra cererii privind aprobarea remunerației administratorului, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea încheierii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În conexiunea celor remarcate, precum și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs menționează că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii.

Față de cele ce preced, se impune admiterea recursului, casarea încheierii instanței de insolabilitate, cauza urmând a fi trimisă spre rejudecare.

La rejudecarea pricinii instanța de insolabilitate urmează să țină cont de cele menționate mai sus, să creeze condiții obiective și egale părților pentru realizarea și exercitarea drepturilor sale procedurale și rejudecând pricina, să emită o încheiere întemeiată și legală.

În conformitate cu art. art. 427 lit. b) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție.

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Țurcanu Vera.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2016, emisă în cauza de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Energomigrup”, în urma examinării cererii administratorului provizoriu Șeremet Vasile cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor suportate pentru administrarea procesului de insolabilitate, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță